

פרשת במדבר < 110 < ד' סיון תשע"ב

גילוי דעת

ד"ר יצחק גינז (במדבר ג', כ"ג)

שבועות. רות. סוף?

הרבנית נעמי שחור על משמעות הסוף הטוב של מגילת רות

מצטרפים לעם היהודי

הרב אלדד זמיר על מעמד הר סיני הפרטי של הגרים

**מגילת רות - מגילת החסד ידידיו הנזכרים על מתנדבי 'פעמונים' העושים ימים כלילות למען הנזקקים
חיבור חזק ליהדות - הסיפור האישי המרגש של נעמה מולה שעלתה לארץ והתגיירה
אירוע מכונן, עליית קומה רוחנית - הרב הלל הורביץ על כינוס הרבנים שקירב את הלכות**

חגיגת חקלאות עברית בשומרון באסרו חג שבועות - עמוד 3 | מבצע אביב ב'נט-צח' ספק האינטרנט המסונן המתקדם בעולם - עמוד 5

המערכת:

ללא ספק עם ישראל הוא עם סגולה. בין שאר הדברים המיוחדים, ישנה ייחודיות אחת בולטת במיוחד שאין שני לה-היכולת הוורבלית. אנו עם שכוחו בפיו. יודעים לדבר, יודעים להגיב. לכל אדם דעה משלו וכל אחד חושב שהוא יכול לנהל את המדינה (אם רק תתנו לו...).

אין נושא בעולם שאנו לא יכולים לדבר עליו, אנחנו חכמים, וב"ה יש לנו את היכולת. לדבר על הכל ותמיד יש לנו מה להגיד ומה להגיב. כאלה אנחנו, קשה לשמור בבטן ואם אפשר, או אי אפשר...למה שלא נכביר מילים. תכונה זו יכולה להיות הרסנית, כי מדברים בלי סוף, אך תכלס בשטח לא קורה מאום. כפי שנהוג לומר: "דיבורים כמו חול ואין מה לאכול".

במה דברים אמורים (הפעם)?

סוגיית הפליטים, המסתננים ומהגרי העבודה התפוצצה לנו בפנים. וכעת לכולם יד, בשעה טובה, האסימון. עדיין נותרו מספר הזויים בשוליים שנלחמים למענם, כי הם היחידים שהומניים ומבינים את מצוקתם, אך הם מלדבר על מגורשי גוש קטיף, שהם בשר מבשרם, שלא זכו לקבל יחס זהה בלשון המעטה. הכל פוליטיקה.

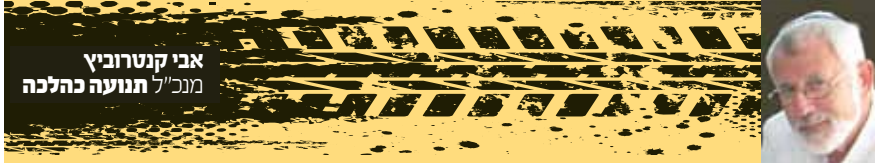
כמה דיבורים, כמה מילים, כמה כותרות ומאמרים נכתבו. בלי סוף! הוצעו רעיונות ופיתרונות על-ידי מיטב המוחות 'היהודיים' וכולם, נאדה. לא נעשה דבר. "חזקים בדבורים" כבר אמרתי?

עתה, לאחר ריבוי מקרים 'מקרי' של אלימות ופשעים בקרב אותם שב"חים (שוהים בלתי חוקיים) במהלך שבוע אחד, פתאום הסבירו לכולנו, שאנחנו לא בבעיה אלא בצרות. ואם לא נשכיל לטפל הם יופיעו בצרות.

עודף הסיקור התקשורתי והזעזוע "הפתאומי" שמשתקף מהמעשים נגרם בעיקר מסיבה אחת, שהכל מתרחש עכשיו ב'מדינת תל-אביב'. אם קורה משהו (אפילו הקטן ביותר) בעיר הגדולה, משמע, זה בטח מעניין, מלחיץ ומתסכל את כל מדינת ישראל. מקור קוסמוס, אמרו? אם מדובר היה בפרספריה, שום דבר לא היה קורה ולא היו עושים דבר. כולם יודעים שב'מדינת תל-אביב' חיים אזרחים עם דם כחול, אך קשר השתיקה ממשיך.

מה שבטוח, שצריך עכשיו לחתוך. זה או אנחנו או המסתננים... ודי לחכימא ברמיזא (ובהקדם)!!!

התמונה בשער צולמה ע"י: אפרים לב

אבי קנטרוביץ
מנכ"ל תנועה כהלכה

איתור תקלות בנסיעה

עלינו להכיר היטב את הרכב, את יתרונותיו ומגבלותיו, ולדעת לאתר תקלות, בעיקר בשעת הנסיעה. **רעשים** - רעשים מוזרים בעת הנסיעה הם אות אזהרה שמשהו לא בסדר, כדאי לכבות את הרדיו ולהאזין. רעש הנשמע כחבטות עמומות, יכול להצביע על נקר בצמיג. לא תמיד אפשר לחוש בנקר באמצעות ההגה. כדאי להיות קשוב. אגב, נסיעה על גלגל בלי אוויר עלולה להרוס את החישוק ולגרום לסכנה ממשית ביציבות הרכב.

רעשים מאזור המנוע עשויים להצביע על צינור או רצועה שהשתחררו. כדאי לבדוק, ואם יש ריח של גומי חרוך, יש להזמין מכונאי.

רעש מאחור או מתחתית הרכב הנשמע כמו תיפוף עצבני, עשוי להעיד על מפלט שהשתחרר. במפלטים, כמו בכל דבר אחר, טיפול מיידי עשוי לחסוך הוצאות כבדות יותר בעתיד.

אם שומעים רעשים בקצב אחיד מאזור הגלגלים, יש לבדוק אולי עלינו על פסי הרעדה, או אולי ירדנו לשול הדרך, או שמא נדבק עצם זר לצמיג.

רעידות - הגה רועד מצביע בדרך כלל על בעיה במערכת ההיגוי, באיזון הגלגלים, או על תקלה בצמיג. אולם לפני שניגש לטפל בזה, עדיף לבדוק לחץ אוויר בצמיגים. לעיתים קרובות זהו הפתרון הנכון.

ריחות - לא כל הריחות באים מבחוץ, אם נפתח חלון, נגלה די מוקדם את מקורו האמיתי של הריח הלא-נעים. בין אם זה ריח של דלק, עשן, או גומי חרוך, כל הריחות הללו אומרים: לבדוק.

נוריות צבעוניות ברכב - בתוך הרכב, לפני ההתנעה, דולקים אורות אדומים וצהובים בלוח המחוונים. לאחר ההתנעה אמורים אלה לכבות (אור בלם-יד מופעל ימשיך לדלוק גם לאחר ההתנעה, עד לשחרורו).

כאשר אור אדום מופיע בלוח המחוונים, יש להתייחס לכך מיידית, ואם צריך, גם לרדת מהכביש ולעצור בצד הדרך.

למרות שאין אחידות מלאה בין כלי הרכב השונים, בדרך כלל נורית אזהרה בצבע אדום מצביעה על בעיות במערכת השימון, הקירור, החשמל או הבלמים.

המשך נסיעה בלי לברר את מהות התקלה, עלול להיות גורלי, ולא רק לשלמות הרכב.

למען בטיחות נסיעתנו - נקפיד לגלות בזמן כל אזהרה לחריגה משגרת הנהיגה.

מערכת גילוי דעת מביעה זעזוע וצער עמוק על מותם של בני משפחת אטיאס בתאונה המחרידה בצפון. בשבוע הבא נעסוק בהתמודדות עם תקלות ברכב בזמן נהיגה.

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של **תנועה כהלכה** מסובסדות ע"י **קרן אביה**: 09-7745758, 054-4836343

הרשות הלאומית
לבטיחות בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 14 בני אדם. בואו נוריד את המספר הזה!

הוצאה לאור: **קרן אביה** | **לפרסום, למודעות ולהנצחות:** ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: **פרסומי ישראל** | **עריכה:** נבו כץ | **ע. לשונית:** אסנת הכהן | **עיצוב:** תמי כהן

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6:57	ירושלים: 8:17
תל אביב: 7:15	תל אביב: 8:19
חיפה: 7:09	חיפה: 8:20

תשאירו את הארנק בבית...!

חג שבועות שמח!

מהיום אתם יכולים להיכנס לאחד מסניפי "תמיר" ולקחת רכב חדש ללא מזומנים, ובהחזר חודשי נמוך ונות.
אם אתם מוכרים?

**לדוגמא-
שברולט סוניק
120 ₪ לחודש
ל 36-60 חודשים
והשאר בסוף התקופה או החלף בחדש**

סניף נתניה: רח' שכטרמן 27 טל. 09-8621936. פקס. 09-8621938
סניף מודיעין: ליגד סנטר. 1 טל. 08-9750555 פקס. 08-9750999
סניף ירושלים: רח' בית הדפוס 7, טל. 02-5797112 פקס 02-5797114

ליסינג • מכירה • טרייד אין • רכב חדש • רכב מיד שניה באחריות

ט.ל.ח. *החברה רשאית להפסיק את המבצע בכל עת *התמונות להמחשה בלבד *בכפוף לתנאי האשראי הבנקאי *החלפת הרכב בהסכמת הצדדים. פרעון מוקדם ללא קנסות. הרכב יועבר מחברת הליסינג על שם הרוכשים ללא דיחוי עם קבלת הרכב

חגיגת חקלאות עברית בשומרון

חג הביכורים

סיורים מודרכים בחממות
איתמר • השרשת צמחי
תבלין והכנת שתיל אישי
• מכירת מוצרי החקלאות
העברית באיתמר- גבינות,
פירות יבשים, קמח,
יוגורטים ועוד

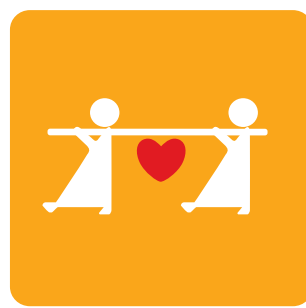
חג הקציר

אדם ועמלו • מלאכות
הלחם הקדומות מקציר
ועד טחינת הקמח • דישה
וזריית חיטים • טחנת קמח
פעילה • אפיית לחם אישי
בשבון

חג הגז

מצוות ראשית הגז • סדנת
גזיזת צאן וטווית חוטים •
סדנת הכנת גבינות ביתיות

אין כמו חופשה בישראל. סופשבוע
רגוע או טיול במדבר הפרוע... יום
קסום בעיר הקודש או בילוי סוער
בעיר החופש... מפגשים מרגשים
עם המקומות המוכרים והאהובים
ונופים מדהימים שמתחלפים מירוק
לכחול, באותה מהירות שתחליפו
מבגד רשמי למשהו קליל ולא
מחייב. חופשה בישראל, מכל
הסיבות שבעולם.

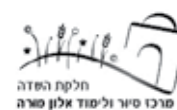
איסרו חג שבועות, יום שני ז סיוון 28/5

בנקודה הכפרית באיתמר, מסורת חקלאות עברית בת אלפי שנים מתעוררת לחיים
בואו ליהנות מחוויה ייחודית לכל המשפחה בנופי ארץ השומרון

**לקראת שבועות יתקיימו סיורי גבינות ויין
לפרטים ולמסלולים הכנסו לאתר שלנו**

טלפון לתיאום סיורים: מדרשת שומרון 09-8841359

מרכז מידע תיירות שומרון | 03-9066402
tourshomron.org.il

לחיים. עם ישראל סבל אלפיים שנות גולה, לא כדי לחזור לארץ ישראל ולכונן ממלכה שתכליתה היא בידור ומופעי תרבות שאין להם ערך רוחני, אלא להיות גוי קדוש בארץ ישראל, לקיים את התכלית האלוהית ולפרסם את כבוד ה' בעולם.

זכינו בדורנו לחזור לארץ ישראל ולכונן את מלכות ישראל בחלק גדול מהארץ. עלינו לשאוף גם לגלות את המאור שבנשמתנו, לדבוק בתורת ישראל, וגם להקרין ולהשפיע על העולם כולו.

מצד אחד, אנו רואים שיש התקדמות רבה בחיים הגשמיים, והמדע הגיע להישגים גדולים בכל התחומים. אולם בעניינים אנושיים, מוסריות, תיקון המידות ואהבת הצדק והיושר, העולם לא רק שלא התקדם אלא נשאר נחות, כמו שהיה לפני אלפי שנים. רק לעם ישראל ישנה היכולת לרומם את העולם כולו.

הבה נהיה נאמנים למטרה שלשמה נבראנו, להיות לברית עם לאור גויים, לתקן את עצמנו וממילא יתקיים הפסוק "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". מארץ ישראל תצא הוראה של קדושה, הוראה של תיקון המידות, הוראה של יישור המעשים כולם, ומתוך כך יבואו השלום והביטחון לעמנו ולעולם כולו. ■

כדאית לה, נבואת משה רבנו ניתנה לו מפי הגבורה. הקב"ה ברא את עם ישראל להיות לברית עם לאור גויים, כפי שאנו קוראים בחג השבועות "והייתם לי סגולה". עם ישראל הוא העם שנבחר ע"י הקב"ה לפרסם את שמו יתברך בין הברואים כולם. כך גם אברהם אבינו החל לפרסם ולהודיע, שיש משגית, יש מנהיג ויש שר ויועץ, שאדם חי בעולם לא כבעלי חיים שכל ייעודם הוא לאכול ולשתות. אדם חי כדי למלא שליחות אלוהית, לפרסם את כבוד ה', לזכות להיות דבק בשכינה עד כמה שהוא מסוגל להגיע.

הבה נהיה נאמנים למטרה שלשמה נבראנו, להיות לברית עם לאור גויים, לתקן את עצמנו וממילא יתקיים הפסוק "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים"

רב סעדיה גאון כותב בספרו 'האמונות והדעות', שאין אומתנו אומה אלא בתורתיה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אי אפשר להפריד בין עם ישראל לתורה, זו עצמיות החיים הפנימיים שבלעדיה אין שום טעם

ימי ספירת העומר שעברו עלינו הם עליה על גבי עליה, החל ביציאה משעבוד מצרים עד לנקודת החירות הגדולה, מתן תורה. דבר זה מוצא את ביטוי גם בקרבנות, כאשר בחג הפסח אנו מביאים קרבן מנחת העומר משעורים, ובשבועות שתי הלחם מחיטים, דהיינו, אנו עולים מדרגת מאכל בהמה לדרגת מאכל אדם.

חג השבועות הוא גולת הכותרת של יציאת מצרים. בגאולת מצרים היו שני שלבים, שחרור הגוף משעבוד זר, וחירותה של הנשמה משעבוד אל נכר, שחרור מתרבות עבודה זרה שהייתה שלטת באותם הזמנים. חירות, אין פירושה רק לא להיות משועבד לאחר, אלא הכוונה היא להיות בן חורין אמיתי, כפי שחז"ל אומרים 'אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה'. התורה מרוממת את האדם לספירה גבוהה, כך שהוא אינו משועבד לרצונות עצמו אלא לדבר האמיתי והנכון, שהוא רצון הבורא.

כל מעשי בראשית עומדים ומצפים ליום השישי בסיון. האירוע החשוב ביותר שהתרחש בעולם מאז בריאתו היה מתן תורה, שבו עם ישראל כולו הועלה לדרגה גבוהה וכל אדם השיג לפי דרגתו את גילוי ה'. יש שיטות שונות בראשונים לגבי הדברים שבדיוק נשמעו בעשרת הדברות, אך לדעת כולם (כל שיטה

הבו לנו פוסקים גדולים

הרב מנחם פורשטיין - ראש מכון פוע"ה

דברים בעלמא

את מדינתנו במסגרות אחרות. כך צריך לעשות גם בעולם התורה.

אחרי השואה האיומה, ראו ה"חזון איש" וגדולים נוספים, שיש להשלים את החיסרון לגדולי ולומדי תורה, והכריזו: "כולם לבית המדרש".

הציבור הדתי לאומי כבש את השורה הראשונה בכל תחומי העשייה בישראל: בהתיישבות, באקדמיה, בתעשייה ועוד. רבנו הרב צבי יהודה קוק, בסיוע שבט 'איתנים' של בני עקיבא, בנה עולם ציוני של תורה, עכשיו רק נשאר לגמור לכבוש את ההר.

קריאה זו אינה רק לרבנים בישיבות, אלא כל אחד ואחת מאיתנו צריכים לעשות להצלחת האתגר, אם זה הבן, אם זה החתן, אם זה הנכד, להתגייס ולסייע בכל רמ"ח ושס"ה. אז נתתי לכם אתגר לדיון בסעודות ובמשמר של חג מתן תורה (pvpuah@gmail.com) ■

מתייחסים אלינו. זיכני הקב"ה להיות בקשר עמוק והדוק עם כל גדולי ישראל. אך יש משמעות וחשיבות להכיר לעומק את הציבור שכלפיו פוסקים, השקפתו והרגליו. פעמים, כאשר אני שולח זוג אל פוסק חרדי אני נתקל בפסיקה מקילה, כיוון שחושבים שאם "מזרחניק" כבר שואל, צריך לחפש 'קולא' מתחת לאדמה. ופעמים דווקא להפך, הם מחמירים מדי, ללא התחשבות ברקע של השואל. כפי שנענו לאתגר, והיום רובם ככולם של הרמ"ם בישיבות התיכונות הם מהציבור הדתי לאומי, ניענה גם לאתגר זה.

ראשי הישיבות צריכים לעודד בקרב תלמידיהם כוחות מצוינים ולייעד אותם לכך, מתוך תקווה שלפחות חלקם הקטן יגיע אל היעד.

צה"ל מכריז "הטובים לטיס" וכך מצליח להגיע לטייסים מעולים המשרתים את מדינתנו. גם מי שלא עבר קורס טיס, עדיין מצליח לשרת בצורה לא פחות טובה

פעם יצא לי לפגוש את ראש ישיבת כפר חסידים, הרב מישק ובסקי זצ"ל. הרב שאלני: "היכן אתה לומד?" מרכז הרב, השבתי: "אחד מהלומדים בישיבתכם למד בעבר בישיבתנו ואי"ה הוא יהיה גדול, אך לא יכירו בו". "למה לא יכירו בו?" שאלתי. "כי אתם הציונים לא יודעים לעשות 'הוא-הא' מהגדולים שלכם".

"אני מבין מהרב, שהדרך הנכונה היא לעשות 'רעש גדול' סביב הגדולים?" "לא, זו לא הדרך, אך גם הדרך שלכם אינה הדרך, אלא שביל הזהב".

במפגש המרגש של רבני הציונות הדתית בשבוע שעבר, ראינו שישנם ב"ה פוסקים גדולים, אך חושבני שלא מספיק.

אני קורא לציבור שלנו, להקים דור של פוסקים גדולים. אין ספק, שהפוסקים המוכרים בציבור החרדי, כגון הרב אלישיב (שה' ישלח לו רפואה שלמה), הרב וואזנר, הרב קרליץ שליט"א ועוד, הם גם הפוסקים שלנו, וכך גם הם

כנגד דיבת המרגלים, נספר בשבח הארץ

בשבת פר' "שלח", כ"ה סיון תשע"ב, 15.6.12
בכל האתרים הרצאות, וסיור מודרך | פנסיון מלא והיפוך ארוחות

עם מיטב חוקרי הארץ
ויודעי תורתה

שבת הארץ העובדה

מסורת
שנה שישית

חוף עכו הרב בנציון אלגזי זאב (זאבו) ארליך	רון בצפת הרב יוסי שריד החוקר יוסי סטפנסקי	העונות נתניה עם מיטב המרצים	בית הארחה פקיעין אורי אליצור ד"ר חיים (צילי) שלם	פארק ירושלים פרופ' אביגדור שנאן הרב ברוך סליי והמדרן דובי סלע	דונה גרציה בטבריה ד"ר בנימין גזונדהייט ד"ר יוסי אבנרי	תיאודור בחיפה ד"ר יואל שילה ד"ר חגי עמיצור
---	---	--------------------------------	--	--	---	--

02-9974222 • הטל' הירוק: www.eret1.info

ארץ אהבה
מכירת ארץ ונספח

מבצע אביב

לראשונה
חבילת גלישה
בטוחה

ג-נט-סטיק

גלישה בטוחה מהמחשב הנייד בכל מקום

ש
99
רק לחודש

ג- מחשב נייד
מתנה
10" (בהחזר מלא) ASUS

פירוט: פרסומי ישראל

יש ספק? אין ספק!
גם ספק, גם תשתית, גם ג-נט-סטיק וגם מחשב נייד

ספק אינטרנט באמצעות כל התשתיות - כבלים / ADSL | תוכנת נייד להתקנה על המחשב לסינון מכל מקום בעולם | מגוון רמות סינון לבחירתכם

נט-צה ספק האינטרנט המסונן המתקדם בעולם בבית או בעסק, עם כל סוגי התשתיות ועכשיו איתך גם בדרך בטוח: סינון תכנים איכותי המתבצע משרתי נט-צה ואינו ניתן לעקיפה מהיר: טכנולוגיית הסינון היחידה שאינה מאטה את מהירויות הגלישה ורציף: מנגנון פעולה ייחודי המונע ניתוקים ופילולות רשת

טלפון אחד וגם אתם בנט-צה 072-2727027

נטצה
שירות הסינון המתקדם בעולם

הקשר שאיננו מקרי!

הרב חיים שטיינר

מלון אורחים

מבחינה רוחנית. הוא היודע מהם השיעורים המתאימים למקום המסוים בו הוא מכה, ומה כושר הקליטה של הציבור לכן כל שיעור צריך להינתן רק ברשותו. גם הגאון מוילנא, בפירושו לפסוק: "תחילת חכמה יראת ה'" (משלי ט'), מסביר, שכל החכמה (חכמת התורה) נועדה להביא את האדם לידי יראת שמים.

שמה של ירושלים מקפל בתוכו את ההגדרה הזאת, כפי שכתבו התוספות (תענית ט"ז):

"ונקרא ירושלים על שם יראה ועל שם שלם."

בבראשית (י"ד, י"ח) מסופר על מלכיצדק מלך שלם. אברהם אבינו קרא למקום המקדש ה' יראה. ירושלים היא אפוא צירוף של שתי המילים הללו, המביעות יחד יראה שלמה. נפלאות דרכי ה'. כהנה לקבלת התורה בשבועות, נתן לנו הקב"ה את ירושלים, מקום השלמות של יראת שמיים. עתה אנו מצפים לשלמות המוחלטת לבניין בית-המקדש, שהוא המרכז הרוחני של ירושלים.

יהי רצון שנזכה לכך במהרה בימינו אמן ■

מה המטרה העיקרית בלימוד התורה? הרמב"ם (בשו"ת הרמב"ם ש"ג) נשאל על ידי אחת הקהילות: האם מותר ללמד תורה בבית כנסת, מבלי לקבל את רשותו של הרב המקומי. השיב הרמב"ם, שגם אם המלמד החדש שווה בגדולו בתורה לרב המקומי, אסור לו ללמד ללא קבלת רשותו.

כהנה לקבלת התורה בשבועות, נתן לנו הקב"ה את ירושלים, מקום השלמות של יראת שמיים

הרמב"ם מנמק את תשובתו:

"התכלית המגיע מתלמוד תורה הוא יראת שמים, כמו שנאמר 'ליראה את ה' הנכבד'. ואמרו חז"ל: 'את ה' אלוהיך תירא' – לרבות תלמידי חכמים. ואמרו: לא חרבה ירושלים עד שביזו בה תלמידי חכמים."

כלומר, כאשר יש רב במקום, הוא מנהל את הקהילה

הקב"ה זיכנו בחג חדש, גדול וקדוש – יום שחרור ירושלים מעול זרים. יום ירושלים חל שבוע בלבד לפני חג השבועות, זמן מתן תורתנו. אם נתבונן בסמיכות שבין שני החגים הללו, נראה שהקשר ביניהם איננו מקרי.

במסכת בבא בתרא (כ"א) מספרת הגמרא שה"תלמוד-תורה" הראשון בעולם נוסד בירושלים. הגמרא מבססת את דבריה על הפסוק "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" [ישעיה ב', ג']. בעלי התוספות בבבא בתרא (שם) מסבירים, שאווירת הקדושה האופפת את ירושלים מעוררת את הילד ליראת שמיים וממריצה אותו ללמוד תורה. הם מוכיחים זאת מהטעם שנתנו חז"ל למצוות התורה, לאכול מעשר שני דווקא בירושלים. אמרו חכמינו, שבזמן שבית המקדש היה קיים, אדם ששהה בירושלים עד אשר כילה לאכול את פירות המעשר השני שהביא איתו, היה רואה את "כולם עוסקים במלאכת שמים ובעבודה, היה גם הוא מכוון ליראת שמים ועוסק בתורה". אווירת הקדושה שירושלים מלאה בה, משפיעה על המבוגרים ועל הילדים כאחד, וממריצה את כולם להתמלא ביראת שמים ולעסוק בתורה.

עניין משפחתי

תגובה מעוררת תהייה

הרב אליקים לבנון - ראש ישיבת ההסדר באלון מורה ורב המועצה האזורית שומרון

שאלה

אני נפגש עם בחורה, המוצאת חן בעיני, יש לנו נושאים משותפים ושאילות דומות. רק שלפעמים היא מגיבה באופן מוזר, ומכריזה על דרך מסוימת "זו לא הדרך שלי", מבלי שבדקה מספיק את הנושא. כמו כן, היא קבעה באופן מוחלט, שאם אחרי כך וכך מפגשים אין החלטה, זה סימן שזה לא השידוך. נראה כאילו היא לא רצינית ולא אחראית. אני תוהה האם להמשיך.

תשובה

ראשית דבר ברצוני לחוות דעת, שבוודאי, כדאי לך להמשיך את הקשר אם עד כה, נראה לך שיש הבנה ביניכם, המשיך לבדוק ולהעמיק את הקשר, ואל תקבל החלטה חפוזה. קבע לעצמך עוד מספר מפגשים, במהלכם תנסה לברר את נקודות הספק שלך. ולגופם של דברים: חכמים קבעו כמה כללים המתייחסים לנשים, למשל: "נשים דעתן קלה" (קידושין, פ"ב). וכן קבעו שאשה פסולה לדון ופסולה להעיד (חשן משפט, ז"ד, ג'א). כיום מדובר על "מעמד האישה", ובוודאי שאין כוונת חכמים להפחית מכבודה של האישה. במאמרים רבים חכמים משבחים את הנשים, ואף קובעים שיש בהן תכונות העולות על אלו של הגברים, כמו "בינה יתרה ניתנה לאישה", או "בעלת הבית מכירה באורחים", כלומר, מזהים תכונות באישה, יותר מאשר בבעלה. אם כן, מה שבאו חכמים ללמדנו הוא, שיש תכונות, שבעל צריך להשלים בהן את אישיתו, כשם שיש תכונות, שאישה משלימה בהן את בעלה. ההגדרה ש"דעתן קלה", נותנת לך, כבחור,

את המבט הנכון על אימרות מסוג זה שהזכרת. בעיניך, המכוונות ע"י השכל, הדעת, יש חובה לבדוק היטב כל דבר היוצא מפיה, טרם אמירתו. אבל זו בדיקה דייקנית ושכלתנית המתאימה לעולמו של גבר. לעומת זאת, נשים, יש להן חשיבה כללית רחבה, לכן לעיתים אינן

יש תכונות שבעל צריך להשלים בהן את אשתו, כשם שיש תכונות, שאשה משלימה בהן את בעלה

מדייקות בפרטים (זה אולי "טעמא דקרא", הסיבה שהתורה פוסלת אישה לעדות). כפי שכתבתי, כל אישה זקוקה לבעל שיסדר לה את החשיבה הפרטנית, כשם שהיא תביא אותו לחשיבה כללית יותר. בחורה רחוקה, שאין לה עדיין בעל אשר יסמן לה גבולות, יכולה להשתמש בביטויים כלליים, כפי שהנך מזכיר

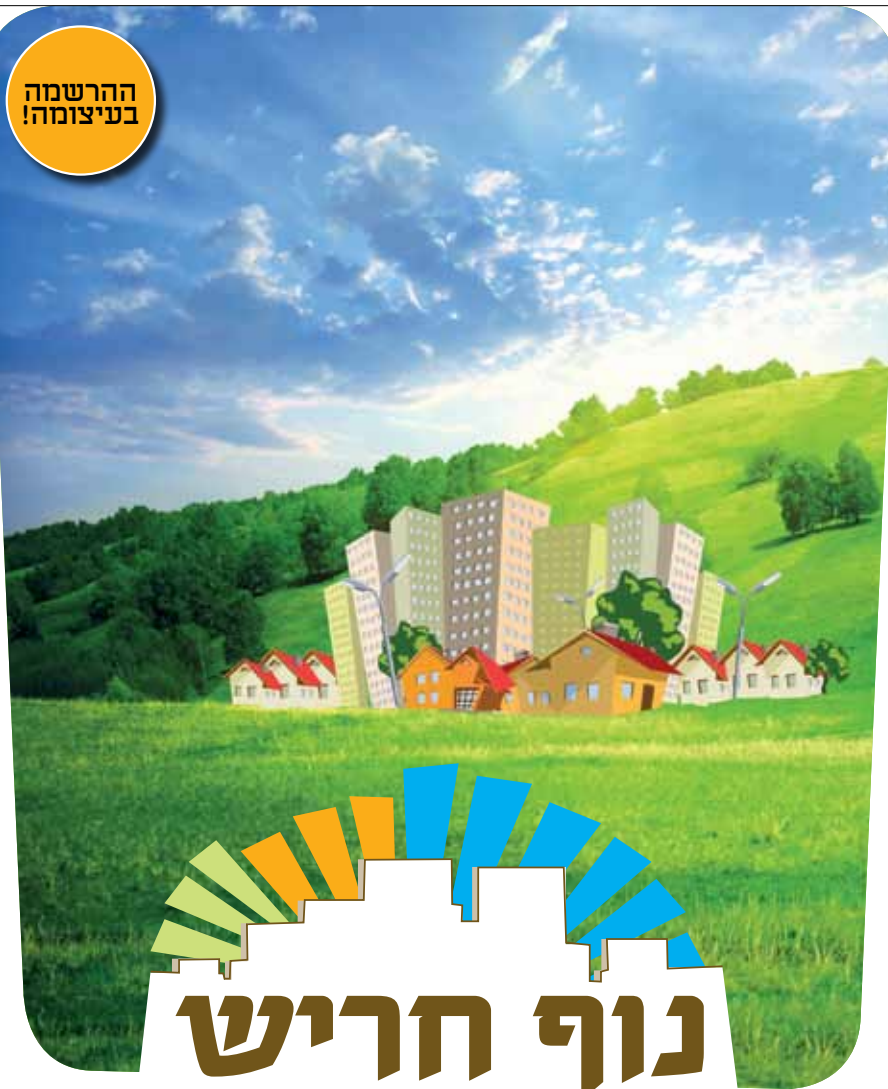
לראש מכללתנו היקר
ד"ר יאיר ברקאי וחווה
ברכותינו לנישואי בתכם
עדי
ממשפחת ליפשיץ המורחבת

מכללת ליפשיץ
הראשונים בחינוך. תשעים שנה.

לד"ר יאיר ברקאי וחווה
מזל טוב לנישואי הבת
עדי עם אסף הי"ו
רוב נחת ושמחות עדי עד
צוות פרסומי ישראל

ההרשמה
בעיצומה!

נוף חריש

הקריה התורנית-לאומית החדשה בעיר חריש

**זה לא עוד יישוב, זו לא עוד קהילה.
עיר חדשה נבנית בישראל.
וזו ההזדמנות שלכם להיות חלק ממנה.**

מיקום נגיש במרכז הארץ, נוף ירוק עוצר נשימה ושפע מוסדות חינוך ותלמודי תורה ציוניים-תורניים, בעיר מודרנית ומתקדמת - הכל כבר מחכה לכם בנוף חריש. מה שחסר זה רק... אתם!

מיסודו של הגרעין התורני בחריש

החל מ 450,000 ₪
(המחיר המשווער לזכאים)
לדירת 3 חדרים
עם אופציית הרחבה ל- 5 חדרים

טלפנו ובואו לבנות את העיר שלכם:
www.nofharish.co.il | 072-2525-772

מסורת עתיקה

הרב מנחם ולדמן

נפלאות דרכי ההישרדות היהודית בגולה ונפלאות באופן מיוחד דרכם של אחינו יהודי אתיופיה.

בניתוקם רב השנים מיתר עדות ישראל ובהיעדרה של ספרות חז"ל וההלכה הרבנית היו התורה ויתר ספרי המקרא המקורות הכתובים הבלעדיים למורשתם, לצד מספר לא גדול של כתבים מקודשים.

יהודי אתיופיה אופיינו כמי ששומרים את דת ה"אורית" היא התורה, ואף כונו לעיתים בשם "אוריתאוי" על שם דתם הנסמכת על התורה.

ספרי המקרא המצויים באתיופיה כתובים בג'עז, שפה שמית, שהייתה לשונה הקדומה של אתיופיה; ונותרה, עד ימינו, לשון התפילות וכתבי הקודש. התרגום לג'עז נעשה לאחר המאה השלישית לספירה; ומקורו - בתרגום השבעים, תרגום יווני שנערך ביסודו באלכסנדריה למן המאה השלישית לפני הספירה.

בפתח ספרי הקודש של יהודי אתיופיה ואף בתחילת אגרות שכתבו כהני העדה מצויה ברכה המייחדת והמאפיינת את מאמני הדת היהודית באתיופיה; ומשמשת כמעשה של הקדשה: "יתברך אֱלֹהֵינוּ אֱמֶלֶךְ אֱשְׁרָאֵל אֱמֶלֶךְ וּלְכֹלֵנוּ מִנְפֶס וּלְכֹלֵנוּ סְגָה" = יתברך ה' אלוהי ישראל אלוהי כל רוח וכל בשר. ברכה זו נאמרת גם בעת קיום מצוות.

יהודי אתיופיה נהגו לפי פרשנות הקרובה לפשט התורה או הנסמכת על מסורת בדרך שלא נתקבלה להלכה. ונביא שתי דוגמאות:

א. במצוות ספירת העומר נאמר: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה..." (ויקרא כ"ג, ט"ו). יהודי אתיופיה אינם מפרשים את "ממחרת השבת" - כדרכם של חז"ל - ממחרת יום טוב ראשון של פסח; ולא כבייתוסים - ממחרת השבת, שבתוך ימי הפסח, אלא ממחרת שביעי של פסח. כל שבעת ימי הפסח נחשבו כשבוע שלם ונקראו 'שבת'; וממילא בצאת שבוע הפסח, יש להתחיל בספירת העומר. חג השבועות יוצא לפי חשבונם ביום י"ב בסיוון.

ב. במסורת ההלכתית יש ל"ט אבות מלאכה האסורות מן התורה בשבת ולחן תולדות רבות ופרטי הלכות רבים מני ים עד שאמרו חז"ל: "הלכות שבת... הרי הם כהררים התלויים בשערה, שהן מקרא מועט והלכות מרובות" (משנה חגיגה א', ח'). אחינו יהודי אתיופיה הקפידו מאוד בשמירת השבת אולם במסורתם כל מלאכה וכמעט כל פעולה אסורים בשבת, אין פרטי מלאכות והלכות שכן הכול אסור. פיקוח נפש אינו דוחה שבת, ברית מילה ביום השמיני אינה דוחה שבת, השארת אש לבישול אסורה ועוד.

עליית יהודי אתיופיה הפגישה מסורת עתיקה יומין שעברה בעיקר בעל פה עם המסורת הנהוגה בישראל המעוגנת בים הספרות התורנית. יהודי אתיופיה שאפיונם היה דתי מובהק נחתו לתוך חברה פתוחה, מגוונת בשלל זהויות יהודיות. במציאות מורכבת זו סוללים אחינו העולים את דרכם היהודית בישראל.

בימים אלו רואה אור חומש בתרגום לאמהרית בהוצאת קורן ובעריכת הרב מנחם ולדמן

מעמד הר סיני אז והיום

הרב אלדד זמיר

מלון
אורחים

מאות גרים זכיתי ללוות ביוםם הגדול לבית הדין ואעיד על עצמי שבכל פעם אני מתרגש מחדש.

מי שלא זכה להכיר וללוות גרים לבית הדין ומעוניין בכל זאת בחוויה המיוחדת, אנא אל תהססו לצור קשר עם ארגון 'שערים', הארגון שמלווה את הגרים לאחר סיום תהליך הגיר.

ארגון 'שערים' הוקם ע"י קבוצת אנשים שנושא הגיר קרוב לליבם, ורואה בעשייתו שליחות ציונית-יהודית ממדרגה ראשונה. מטרת הארגון היא להיות מקור תמיכה בשלב הקריטי של ביסוס אורח החיים היהודי, לעזור לגרים להתערות ולהתאקלם בארץ כיהודים לכל דבר.

הגר שסיים זה עתה את תהליך הגיר מתמודד לא אחת עם מצבים סבוכים, הנובעים מהמתח שבין סביבת חייו הקודמת, שלא השתנתה בעקבות הגירה ובין רצונו לדבוק ולהתמיד בדרך בה בחר. יש צורך גדול בכך, שהגרים יוכלו למצוא תמיכה רוחנית וחברתית מול אתגרים אלה. ארגון 'שערים' מעניק לגרים קהילה תומכת, שיעורי יהדות לפי רמתם ואפילו עזרה במציאת בני זוג מתאימים.

קהילות ו/או אנשים פרטיים המעוניינים להצטרף למשימה הלאומית (אותה הגדירה כבר התורה כמצווה: "ואהבתם את הגר") מוזמנים לצור קשר בפלא: 050-9010171 או במייל: eczamir@gmail.com

כל המעוניין בטעימה אמיתית מהטקס המרגש של קבלת עול מלכות שמיים, שילווה גר לבית הדין. אכן, כולנו היינו שם תחת ההר בזמן מתן התורה וכולנו גם שותפים להמשך קבלתה בכל יום, אך אין המחשה טובה לכך, יותר מאשר הכנסת עוד יהודי חדש תחת כנפי השכינה.

שלושים עד חמישים דקות של דרישה וחקירה מפי שלושה דיינים המקשים על המתגייר קושיות, שעל פתרון חלקן (לא נעים להגיד) רבים מאיתנו היו גם הם שוברים את הראש. משקיבלו הדיינים את הרושם הרצוי, הם מבקשים מכולם לצאת כדי שיוכלו להתייעץ בשקט.

המתח גובר... "אנו שמחים לבשר לך שאתה מצטרף/ת לעם היהודי". באותו רגע מכונן עוף לא פרח, שרפים לא אמרו קדוש, הבריות לא דיברו...

עין אחת לא נשארת יבשה בזמן שהגר נעמד ואומר ביראת הרוממות: "אני מאמין בה' אחד! הריני מקבל על עצמי לשמור ולקיים את כל מצוות התורה ואת כל מצוות החכמים ואת המנהגים היפים שבעם ישראל."

או אז מגיע השיא של דבריו: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". וכולנו אומרים איתו כמקהלת רעים אוהבים: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

מזל טוב יבגני, מזל טוב. הטישואים מתקמטים אחד אחרי השני...

"שמע... ישראל... ה'... אלוהינו... ה'..." אחד" אמר יבגני בשם ומלכות בעודו נחנק בין מילה למילה.

בתאריך 1.3.2448, לאחר הליכה של מספר שבועות במדבר, הגענו אל ההר המיוחל. נחנו יום אחד מתלאות הדרך ואז החילוננו בהכנות לקראת האירוע הגדול.

2.3.2448 שיחת מוטיבציה אחרונה מפי מפקדנו הדגול. 3.3.2448 פקודה חדשה הנקראת בשפת הקוד "הגבלה". מעתה ואילך אסור לאף אחד לגעת אפילו בקצה קצהו של ההר.

4.3.2448 נכנסנו להילוך עוד יותר גבוה ועברנו לקוד "פרישה". עלינו לפרוש מכל סומא.

5.3.2448 מחר היום הגדול! המפקד בנה מזבח ושם אבנים גדולות לזיכרון וכולנו יחד צעקנו באקסטזה "נעשה ונשמע".

6.3.2448. הגיע היום המיוחל. העולם לא ישכח את אותו יום אימתני - קולות וברקים וענן כבד אפפו את ההר. סירנה חזקה ומחרישת אוזניים התגלגלה מסוף העולם ועד סופו.

ואז... שקט מתוח. רעדה אחזה את כל העמים מסביב. כל העולם החריש, עת הגיע אלינו הקול: "אנכי ה' אלוהיך...!!" אצל רובנו, מעמד הר סיני נמצא איפשרו בזכרון הקולקטיבי. זו נקודת ציון חשובה עבורנו, מוטבעת בגן היהודי: 'רובנו' אמרתי, לא כולנו. חיים בינינו היום אנשים שרק לאחרונה זכו למעמד הר סיני פרטי משלהם.

משרד ראש הממשלה
אגף הגיר

ואהבתם את הגר
(דברים י', י"ט)

הזמינו את הגר!

אגף הגיר במשרד ראש הממשלה מודה לאלפי משפחות, השותפות עמנו בהצלחה בסיוע למתגיירים.

אנו קוראים לצירוף קהילות נוספות ברחבי הארץ ללוות כיתות גיר הפועלות בקרבתן במסגרת תוכנית "קהילה מלווה כיתה".

הליווי נעשה במגוון תחומים ובהתאם לאופי הקהילה.

להצטרפות לתוכנית נא לפנות:

מוקד גיר ארצי 02-5450100 ; דוא"ל mokedgiur@pmo.gov.il

אגף הגיר מזמין את הציבור לכנס השנתי "באמונתנו יחיה - מאמונה למעשה" אשר יתקיים אי"ה בירושלים, ביום חמישי, כ"ד בסיוון, 14.6.12

אנו מאחלים חג שבועות שמח לכל בית ישראל

"פעם ראשונה שהרגשתי שבת אמיתית, בשבת הזאת חוויתי משהו מיוחד שלא הרגשתי מעולם"
אולגה ד'
קהילת כפר פינס

"עזרו לנו מאוד עם התפילות בבוקר ואפילו ביקשו מהחזן שיתפלל יותר לאטי"
יבגני מ'
קהילת "חן הצפון"
פתח תקווה

"הלואי שכל חייל בצה"ל יעבור כזו שבת. זו חוויה גם לאנשים שלא מעוניינים לעבור את הגיר. חוויה שתלך איתי לכל החיים ואני מודה לכם שנתת לי לעבור את זה"
איגור ק'
קהילת "השחר" מודיעין

לרב מרדכי ויהודית ראב
מזל טוב לבר המצווה
של הנכד אלעזר נ"ו
שתרו הרבה נחת ושמחה
משפחת גולדברג ומערכת גילוי דעת

לסבא וסבתא רבא מרדכי ורחל פרימן
לסבא וסבתא הרב הדין מאיר ויונת פרימן
מזל טוב להולדת הנכד
בן למתניה ואסתי ברנר
משפחת גולדברג ומערכת גילוי דעת

ההכנה קודמת לכל

נצטוו לפרוש. איש איש התבודד בינו לבין עצמו, בינו לבין קונו, ובירר לעצמו את מקומה של התורה בנשמתו.

הכנה ארוכה זו השרישה בלבבות אבותינו את ההכרה, שתורה אינה עוד מקצוע. התורה הינה מהלך נפשי עמוק הדורש התכוננות. לא ניתן לגשת אל התורה "ככה סתם כאילו כלום", כפי שקוראים עיתון. קבלת התורה משנה את חייו של האדם היהודי, היא מעצבת את ערכיו ואת כל אורח חייו. יתרה מזאת,

התורה הינה מהלך נפשי עמוק הדורש התכוננות. זמן מתן תורתנו מלמד אותנו, שלא רק המעשה הוא זה שחשוב, אלא גם ההכנה הקודמת לו

התורה מחיה את העולם, העוסק בתורה מרומם את נשמתו ויחד עם זאת את העולם כולו. "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמיים וארץ לא שמת". מי שניגש אל התורה, בלי ההכנה הראויה, איננו מסוגל להבין את חשיבותה והשפעתה.

פעמים רבות אנו חשים תסכול, מדוע אין אנו חשים את השפעתה של התורה על נשמותינו. אנו קוראים בספרים על ערכה הבלתי יסולא של התורה ועל השפעתה על כל אחד ואחד. ובכל זאת, אנו מתקשים

כל שנה בהתקרב חג השבועות, זמן מתן תורתנו, אני מהרהר באופיו הייחודי של חג זה. נתינת התורה לעם ישראל הייתה, ללא ספק, האירוע המשמעותי ביותר בתולדות עמנו מאז ומעולם. אפילו יציאת מצרים היוותה רק אמצעי, כדי להגיע לאותה מטרה מיוחדת, של קבלת עול תורה ומצוות. הלא כך קראנו: "שלח את עמי ויעבדוני". השחרור הפיזי הינו תחנה הכרחית בדרך למטרה, קבלת עול תורה ומצוות.

דווקא משום כך, קשה להבין את המהירות בה מסתיים חג זה. רבים מאיתנו מאוהבים בחג הפסח ובחג הסוכות. המצה מחד והסוכה מאידך, מעוררים בנו כמיהה חוזרת ונשנית, לשוב מדי שנה אל אותם ימים מלאי שמחה. הימים הארוכים בהם אנו מבליים בסוכה, קושרים אותנו באהבה אל מצווה זו. מנהגי הפסח הייחודיים, המתפרשים על פני שבוע שלם של חול המועד, יוצרים אווירת שלווה ונינוחות במהלך אותם ימים. לעומתם, זמן מתן תורתנו, מסתיים בחטף, כהרף עין.

לעיתים יש תחושה, שחג זה מסתיים עוד בטרם החל. עשרים וארבע שעות בלבד הוקצבו ליום זה. רבים מאיתנו משקיעים את מרצם בלימוד במהלך הלילה, ולאחר ההתעוררות מהשינה, אנו מגלים שנותרו עוד שעות בודדות עד ליציאת החג.

נראה, שהסוד להבנת עניין זה נעוץ דווקא בימים הקודמים לחג. חג מתן תורתנו נמשך אמנם יממה אחת בלבד, אך קודמים ליום קדוש זה שלשת ימי ההגבלה. במהלך ימים אלה הכינו בני ישראל את עצמם לקבלת התורה, הם התקדשו והיטהרו, אפילו מנשותיהם הם

חברותא
הרב דני אליגר - ר"מ בישיבת ההסדר "אור עציון"

לזהות השפעה זו עלינו.

תשובות רבות ייתכנו לשאלה זו, ואולם

בחג השבועות, אנו נחשפים לתשובה מסוג חדש. לעיתים, הפיתרון לשאלה זו איננו נעוץ בשעות הלימוד עצמן, אלא במה שקדם להן. ויהי ערב ויהי בוקר, הדרך, שבה אדם מתעורר בבוקר, תלויה בהכרח בדרך, אותה בחר להעביר את שעות הלילה שקדמו לכך.

כך ממש, גם ביחס ללימוד תורה, ולכל עבודת ה' של האדם. הדרך בה התכוננו למפגש עם הבורא, תקבע את עצמת החוויה בשעת המפגש עצמו.

החסידיים הראשונים היו שוהים שעה אחת לפני תפילתן. מעניין, שחז"ל לא ראו צורך להדגיש בפנינו כלל, מה היה אורך תפילתם, אלא הדגישו בעיקר את ההכנה לתפילה. יתכן שתפילתם לא נמשכה שעות ארוכות. מי שמכין את עצמו בדרך ראויה, עובר את המעשה בשמחה ובשלום

זמן מתן תורתנו מלמד אותנו, שלא רק המעשה הוא זה שחשוב, אלא גם ההכנה הקודמת לו. חג שמח.

מוקדש לביתנו היקרה תהילה תחי', לרגל היכנסה לקבלת נעם עול תורה ומצוות ■

מתנות מומלצות לתלמידים ולצוות לרגל סוף השנה!

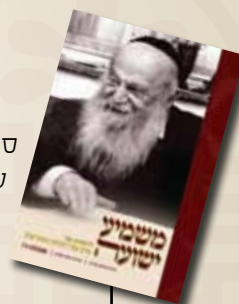
בת מצוות

ספר הלכות המיועד לילדה ולנערה. בספר מובאות ההלכות הרלוונטיות לבת מכל חלקי השולחן ערוך. הוא מנוסח בלשון ברורה ועכשווית, והצורה החיצונית אף היא מרהיבת עין. בספר זה מובאים הדגשים המיוחדים לבנות לא כיוצאי דופן אלא כעיקר ההלכה. הספר מיועד לבנות כל העדות.

משמיע ישועה

ספר מרתק (מאת שמחה רז, ביחד עם הרב שלום קליין והילה וולברשטיין), על דמותו של הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל. הספר מסכם מחקר מקיף על אישיותו הרבגונית של הרב, התלמיד-חכם, הצדיק והמנהיג הדגול, מי שהיה הדמות הדומיננטית בציבור הדתי ציוני מהקמת המדינה, דרך בניית עולם התורה הציוני ועד מפעל ההתיישבות. הספר לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל.

לרגל שנת השלושים לפטירתו של הרב מתנה מומלצת!

מחירים מיוחדים למוסדות חינוך

לפרטים: אור עציון ספרי איכות תורניים 08-8502822 machon@oretzion.com

הציבור בפוליטיקה ובעשייה הציבורית, של "צו לצו" קו לקו זער שם וזער שם", תחושה של תורה קטנה, חוסר הנהגה רוחנית, פיזור, פירוד ולעיתים ניכור, עד כדי בלבול וריחוק רוחני אצל הצעירים והמבוגרים. והנה לראשונה מזה תקופה ארוכה, **באו כל הרבנים מכל הגוונים והזרמים ואמרו כולם יחד, עם דמעות של גיל ושמחה, למרות המחלוקות והבדלי ההשקפה: אנחנו משפחה תורנית אחת גדולה**, אנחנו יכולים לשבת יחדיו ולנהוג בכבוד לתורת חברי, בכינוס ששבר את הקרח ואת הריחוק הרוחני וקירב את הלבבות.

ואכן זכינו בכינוס לברכת "שהחינו וקיימנו והגענו לזמן הזה" בשם ומלכות שברך מו"ר הרב זלמן מלמד שליט"א על עצם הישיבה של כל הרבנים "שבת אחים גם יחד" כאירוע מכונן, בציפייה להמשך החיבור והאחדות של רבותינו "כאיש אחד בלב אחד", שללא ספק ייתן את אותותיו וברכתו לציבור כולו. ■

ותקומתה. ללא ספק, העשורים האחרונים של המדינה, מפעל ההתיישבות האדיר במרחבי יהודה שומרון ועזה, עם הנפילות הקשות של הנסיגה מחבל ימית ועקירת גירוש מתיישבי גוש קטיף, יחד עם התמודדויות קשות לאורך השנים כמו פעילות "המחתרת היהודית", קליטת העלייה מרוסיה וסוגיית הגירוש הקשה המתלווה אליה, היחס לממשלה ומנהיגיה המגרשים יהודים מאדמתם, וסוגיות נוספות בנושאים חברתיים, מדיניים ורוחניים - כל אלה יצרו בין הרבנים חילוקי דעות והבדלי השקפה, כאשר לא פעם המחלוקות והבירורים ירדו עד אמות השיטין, והכל לשם שמיים, מתוך אחריות להמשך תקומת המדינה, בניין התורה והארץ. המחלוקות הקשות, יחד עם הפיזור הגיאוגרפי של הרבנים, ובמיוחד עם הסתלקותם של רבותינו הגדולים, הרב אברהם שפירא זצ"ל והרב מרדכי אליהו זצ"ל, יצרו תחושה קשה אצל הרבנים ותלמידיהם שומעי לקחם, שליחי

בשבוע שעבר, בערב יום ירושלים, זכתה הציונות הדתית לאירוע מכונן ולעליית קומה רוחנית, בכינוס רב עוצמה של כ-800 רבני הציונות הדתית מכל הזרמים והגוונים, זקני רבותינו עם רבני דור הביניים וצעירי הרבנים, ובהם ראשי הישיבות והמכינות, רבני הערים והיישובים, דינים ותלמידי חכמים מכל קצוות הארץ. קשה לתאר את גודל וקדושת המעמד, את החוויה הרוחנית, הריקוד המשותף וההתרגשות שאפפה את הרבנים כולם, בהתקבצם יחד בפעם הראשונה, כולם לכבודה של ירושלים ולכבודה של תורת ארץ ישראל. וכמי שזכה להיות ממארגני הכינוס, אנסה להסביר את חשיבותו, מטרתו והשפעתו ואת הסיבה להתרגשות הגדולה של משתתפי הכינוס.

הציונות הדתית ובראשה רבניה ומנהיגיה הרוחניים, רואה את עצמה כשותפה מלאה לעיצוב דמותה הרוחנית, החברתית והמדינית של מדינת ישראל

פעמונים

מגלים אחריות

מצוות "צדק חברתי" מהתורה

דידי חזנברג, דובר ארגון 'פעמונים'

הרי שלאחר לקיחת ההלוואה הגדולה, הרגלי הצריכה וחוסר המודעות גרמו לחובות כבדים שהביאו צרות בצרורות. לכשהבינו כי הם חייבים לגלות אחריות על מצבם, פנו לארגון פעמונים בבקשת סיוע. הוצמד אליהם מלווה, שלאחר תהליך ארוך וקפדני, שדרש תעצומות נפש מצד המשפחה והשקעה ומסירות מצד המלווה, הם הצליחו לאזן את התקציב הביתי ולמדו לחיות ממה שיש ולא ממה שאין. כיום אם המשפחה מלווה בעצמה בארגון פעמונים.

צדק חברתי אינו רק סלוגן מפוצץ. הוא לחם חוקם של למעלה מ-2,000 המתנדבים בארגון פעמונים, העושים ימים כלילות למען אלה הזקוקים להם, ללא כל תמורה מלבד תחושת הסיפוק העילאית, אותה חשים עם סיום תהליך הבראת משק הבית של המשפחה אותה ליוו. "החזקתו בו... וחי עמך". מעניקים להם את הידע והכלים המתאימים בכדי לחיות בעצמאות ובכבוד ומכניסים אותם חזרה ממעגל הנצרות למעגל העצמאות. ■

לפני שבועיים בפרשת בהה, הלא היא "שבת פעמונים", קראנו את הפסוק: "וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך" (כה, לה). רש"י במקום מספק את הכלל הבסיסי: והחזקת בו - אל תניחהו שירד ויפול ויהיה קשה להקימו, אלא חזקהו משעת מוטת היד. למה זה דומה, למשא שעל החמור - עודהו על החמור, אחד תופס בו ומעמידו; נפל לארץ - חמישה אין מעמידו אותו.

העזרה הנכונה לאח שמך זו בדיוק תמצית פעילות ארגון פעמונים. לצערנו אנו עדים יותר ויותר לתהליך ההדרדרות הכלכלית של הקרובים והסובבים אותנו הנקלעים למצוקה כלכלית, לא משום שפשעו או חטאו אלא כי לא היו להם שני דברים שכסף לא יכול לקנות: ידע וכלים. לא מזמן נתקלתי בסיפור של משפחה שלקחה משכנתא גבוהה וחשבה ש"יהיה בסדר". אם קודם ההתנהלות הכלכלית הלקויה שלהם התבטאה רק בסגנון חיים לא אחראי ומינוס תמידי,

"העם דורש צדק חברתי" היה אחד המשפטים הכי נשמעים בקיץ האחרון. הערכות מדברות על כך שהסלוגן הזה יחזור לקדמת הבמה הציבורית בקרוב ועוד נשמע אותו לרוב. אך מהו בעצם "צדק חברתי"? מעבר לשאיפה יפה שכל אחד מאיתנו שואף אליה - כיצד זה בא לידי ביטוי? איך פורטים זאת לחי היומיום? השבת נקרא את מגילת רות, הנקראת גם "מגילת החסד", על שום מעשי החסד הבולטים והמכוננים המסופרים בה. ברצוני להאיר מעשה חסד אחד מתוכה. כאשר בועז תוהה מי זו האישה המלקטת בשדותיו, נגלה לו סיפורה של רות. בועז נפעם מגודל אמונתה וחסדה של רות ומצווה את נערי: "גם בין העֲמָרִים תִּלְקֹט וְלֹא תִכְלִימוּהָ. וגם של תִּשְׁלוּ לָהּ, מִן הַצִּבְתִּים וְעִזֵּבְתָּם וְלִקְטָה, וְלֹא תִגְעְרוּ בָּהּ". בועז מבין, שרות מפרנסת בדוחק את עצמה ואת חמותה נעמי, ומסייע לה בכך שמגדיל את יכולת הפרנסה שלה. לא רק ממגילת רות ניתן ללמוד כיצד יש לעזור לנזקק.

"שלחו מגל כי בשל קציר" (ויאל ד, יג)

הנוסע בכבישי השומרון והמטייל בהריה ובעמקיה, יוכל להבחין בתכונה בשדות, משפחות הפלאחים יורדות עם שחר לקצור את שדותיהם. ניתן להבחין עדיין בשדות שעורה וחיטה הנקצרות בעזרת מגל. הקוצרות מלקטות את השעורים לערימות עומרים, המובלות אל הגורן בעזרת חמור או עגלה הרתומה לטרקטור, ונערמות בערימות גדולות בשוליו. הגורן היא משטח סלע גדול ועגול, הממוקם במזרחו של היישוב ובמרחק ממנו. ישנם שני סוגי גרנות: גורן פרטית הסמוכה לבית בעליה וגורן ציבורית. כיום כאשר תהליך הדיש הממוכן תפס כמעט לחלוטין את מקום הדיש המסורתי, הגרנות הציבוריות משמשות לרוב לדיש, על מנת לחסוך את טלטול

דרך משוכללת מעט יותר לדיש, הייתה מקובלת במשך אלפי שנים, והיה ניתן עוד לפגושה בהרי השומרון עד לפני שלושים שנה, היא דיש באמצעות מורג, לוח עץ שבצידו התחתון תקועות חתיכות אבנים או ברזל. המורג נקשר לבהמה המוליכה אתו סחור סחור בגורן.

כיום מתבצע הדיש בעזרת מכונות דישה. בתום מלאכת הדיש מגיעה מלאכת הזרייה, הפרדת הגרגרים מהשיבולת. השעות המתאימות לכך הן שעות אחר הצהריים והערב, בשעות אלו נושבת רוח המעיפה את המוך לערימה צדדית והגרגרים נופלים לערימה מרוכזת. המוך הוא התבן המופרד מהגרגרים, שמשמש למאכל בהמות ובעבר שימש גם כחומר לבנייה וקליעת סלים. ■

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

שומעים את הקולות, ודואגים

נרשמו הכי פחות התחלות בנייה ביהודה ושומרון. בשנת 2011 החלה בנייתן של 1,012 יחידות דיור בלבד, רק חמישית מהתחלות הבנייה שנרשמו בשנת 2000. בעוד שבישראל כולה זינק מספר התחלות הבנייה בשנתיים האחרונות ב-25%, הרי שביהודה ושומרון פחתו באותה תקופה התחלות הבנייה בחצי. מ-1,962 יחידות בשנת 2009 ל-1,012 יחידות בלבד בשנת 2011.

"ירושלים נתקדשה מכל ארץ ישראל". את ה'מ' שבמילה 'מכל' נוהג היה הרצ"ה להסביר במשמעות של 'מתוך': קדושתה של ירושלים באה מתוך ומבוססת על קדושתה של כל ארץ ישראל. עצוב היה לשמוע את ראש הממשלה מתעלם מזה.

יש לקוות שהעוצמות הרבות שהיו שם באולם ישיפיעו על ראש הממשלה לפחות בדיעבד, בבחינת "המים שחקו אבנים" ■

בחשיבותן) על אחדותה של ירושלים, שלא תחולק, כמובן, כל עוד הוא ראש ממשלה, ועל היותה הבסיס לקיומנו כאן כעם. זהו זה. שום התייחסות ליהודה ושומרון, לתהליך המדיני, למגרון ולאולפנה, אפילו לא לחשש מפני פגיעה במפעל הישיבות הגבוהות עם חקיקת החלופה לחוק טל, והבטחה מתבקשת כי הישיבה החשובה הזו, שהוא נואם בה כעת, תוכל להמשיך לגדל דורות של תלמידי חכמים, ספרא וסיפא, שתומתם למדינת ישראל לא תסולא בפז. נתניהו יודע היטב, שעל הפרק לא מעט סוגיות בוערות שמעוררות עניין רב בציבור, שהצטופף באולם בכדי לשמוע אותו, ואף על פי כן הוא בחר שלא להתייחס לאף אחת מהן, וזו בהחלט סיבה טובה לדאגה.

בצירוף מקרים מעניין, פורסמו למחרת הנאום בעיתון גלובס, נתוני הלמ"ס ולפיהן בתקופת ממשלת נתניהו

עצרת ההודיה המרכזית לציון יום ירושלים בשיבת מרכז הרב מהווה כבר הרבה שנים ערוץ חשוב בתקשורת הבלתי פורמאלית, המתקיימת בין ראשי ממשלות ובכירים בממשלה ובצבא לציבור הדתי-לאומי ולהתיישבות. האווירה האוהדת, כמעט מחשמלת, והתמיכה הבלתי מסויגת, לה זוכים ראשי הממשלות, גורמים להם להרגיש בנוח, לרצות להשיב לציבור הזה באותה המטבע ולנצל את הבמה הזו כדי לשחרר אמירות שאנחנו מאוד רוצים לשמוע. לכן חשוב היה לי השנה להקשיב היטב לנאומו של נתניהו, למה שנאמר בו ואף יותר מכך, למה שלא נאמר בו, ויצאתי ממנו מודאג. ביבי היה שם במיטבו, ובכישורו הרטורי העמיד את הקהל על רגליו וסחט עוד ועוד מחיאות כפיים. אבל מעבר לרטוריקה לא הייתה שם שום בשורה, היו שם רק אותן הקלישאות הרגילות (מבלי לזלזל חלילה

מפרי ידיה

ומה מוסיף ה"סוף הטוב"? לכל מעשה קטן או גדול, יש השפעה על האדם והעולם, גם אם תוצאותיו אינן נראות לעין. לכל קושי, כאב ומשבר יש מטרה ומשמעות, ול"עובדי ה'" יש שכר לפועלם, שכר שלעתים ניכר רק לאחר שנים רבות. להשקעה בנישואין ובלידות יש לא רק את התוצאה המיידית של משפחה וילדים, אלא בנייה לדורות רבים אחר כך. **למעשים גדולים וקטנים של מסירות נפש לעם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל, יש מקום חשוב בהבאת גאולה ופירות מלכות בית דוד** ■

רות. סוף?

הרבנית נעמי שחור - רכזת ההתמחות לתנ"ך, מכללת אורות ישראל אלקנה

ילדים אוהבים להאזין לקלטות שוב ושוב. הייתה קלטת אחת שהרבנית להשמיע לילדי - זו שסיפרה את "מגילת רות". אחת מבנותיי סירבה בתוקף להקשיב לקלטת זו בטענה ש"הסיפור עצוב". לא הבנתי למה היא מתכוונת, "קציה, שיבולים וסוף טוב!" טענתי בפניה, אך היא בשלה: הסיפור עצוב.

בתי צודקת. על פניו המגילה אינה דומה לאיכה או לקהלת, אך בעיון מעמיק ניתן לראות כי היא לא פחות מורכבת או קשה. בששת הפסוקים הפותחים את המגילה יש תיאור מהיר של כמעט כל האסונות האפשריים: רעב, גלות, מות אב, מות בן, מות בן נוסף. נעמי נשארת אלמנה בודדה בארץ זרה. גם המשך הסיפור אינו קל: אנשי בית לחם לא מקבלים את נעמי בזרועות פתוחות, במיוחד כאשר היא מביאה איתה כלה מואבייה מארץ האויב הגדולה לעם ישראל. היא עוברת שוב רעב פיזי וניכור חברתי מכל משפחתה, ונאלצת לשלוח את רות לאסוף שיבולים כענייה. גם הזיווג עם בעז אינו פשוט ונתקל בהתנגדות וחשדות הנמשכים עד תקופת דוד המלך.

אז מדוע אוהבים מגילה זו ומתעלמים מהסיפור הקשה והעצוב? לעניות דעתי, התשובה נמצאת ב"סוף הטוב" של המגילה. אנחנו מסיימים את הקריאה בלידה, המשכיות, שושלת, מלכות ובעצם זה מה שקובע וחשוב. אך האמנם רק הסוף הוא הקובע?

מסרים רבים ניתן ללמוד ממגילת רות: נתנה, חסד, וכו'. אך ישנו מסר חשוב נוסף שמחבר המגילה (שמואל הנביא) רצה להדגיש. אם בוחנים את חייהן של נעמי ורות, אכן הסיפור עצוב ומורכב. אך המגילה באה להדגיש את דרך התמודדותן של הדמויות השונות במגילה עם קשיים ומשברים: נעמי הייתה יכולה לחיות בכעס רב על מות בעלה ובניה, אך העדיפה ליצור קשרים טובים עם כלותיה. היא הייתה יכולה להישאר ב"חיים הטובים" בגלות, אך העדיפה לעשות מאמץ לשוב לארץ ישראל ולבית לחם. היא הייתה יכולה להתאושש מהיחס המשפיל, שזכתה לקבל ממשפחתה ומקרוביה, אך בחרה להמשיך להאמין בגאולה האישית שלה למרות כל הקשיים. למרות מצבה, היה לה את הכוח לדאוג גם לרות ולרצות בטובתה. רות לא הפסיקה להאמין בה' וביהדות, למרות דוגמאות שליליות ל"אנשי אמונה" שהכירה סביבה (אלימלך ובנו), אנשי בית לחם). בעז התאמץ להתחתן למרות גילו והשאלה שריחפה מסביב לגיורה של רות.

חול בהרביים

מארו תקליטורים מאת אריאלה סביר המארו כלול תקליטור וידאו + תקליטור שמע, שירים, השוורים לסיפור ארוך על גוש קטיף. תקליטור איכותי, ערכי ואופטימי, מומלץ ע"י אנשי חינוך. בענייה, ובשמירת זכרון גוש קטיף החי בקרבנו ובקרבת הדור הצעיר - נשוב לכל ישוב!

להשיג בחנויות. לרכישה מרוכזת מעל 10 דיסקים: 054-5236903

התיישבות עם משמעות! מבוא דותן

גרעין תורני ביישוב חילוני בצפון השומרון.

הצלחה אלטרנטיבית! שכר זאב!

היישוב: קהילתי המיקום: כ-20 דק' מכביש 6, 30 דק' מחדרה, 50 דק' מחיפה ומנתניה
הקהילה: כ-80 משפחות, מתוכן כ-15 בגרעין התורני
הבית: חד משפחתי צמוד קרקע, עם אפשרות להרחבה

מחירים אטרקטיביים

לפרטים: עדיאל 054-8003672
 צופיה 054-7879155

1-800-260-240
 www.amana.co.il

קשיים היו מגוונים, כולל שינוי חברתי: בארץ האנשים חמים ופתוחים לעומת השוויצרים, שהם יותר קרירים וסגורים, ושינוי כלכלי: הייתי יכולה לחיות בשווייץ ברווחה כלכלית, חיים נוחים וקלים, ופה התחלתי הכל מאפס. תוסיף לזה קשיי שפה ועוד כהנה וכהנה. היו לי חברות בארץ שחשבו שהשתגעתי, ושאלו "מה מביא אותך לרצות להיות דתייה?"

גירור מרגע כניסתי לתהליך הגירור, הרגשתי שהרבנים והרבניות רוצים שבסוף התהליך אהיה דתייה, אך אין להם שליטה על הדרך שבה זה ייעשה. הרבנית שלימדה והדריכה אותי, העבירה את החומר בצורה מאוד לקונית ויבשה. הרגשתי, שהיא עושה את עבודתה כי ביקשו ממנה ולא כי היא רוצה או חושבת שזה חשוב. היה בינינו מרחק והתהליך לא התנהל באווירה סימפטית במיוחד. בשלב מסוים הגעתי לקהילה יקית בתל-אביב, "אחדות שיבת ציון", הוזמנתי על-ידי משפחות לסעודות שבת וחג, וזה היה מופלא בעיניי. זה תרם לי רבות להכרת היהדות ולקיום המצוות. לאחר כשנה, נסעתי עד קריית שמונה, כדי להיבחן מבחן מסכם אצל הרב צפניה דורי ועברתי אותו בהצלחה. משפחת טנגולד, המשפחה המאמצת שלי, שליוותה אותי בתהליך, ערכה עבורי מסיבה ורב הקהילה בירך אותי. זה גם הפתיע אותי מאוד וגם ריגש אותי מאוד. בשנת תשמ"ח הפכתי יהודיה.

עפרה לאחר שהפכתי יהודיה, רציתי מהר ככל שניתן, להיכנס למסגרת וללמוד. חברה טובה הציעה לי ללמוד במדרשה לבנות 'שובה', שבישוב עפרה, ועבורי זו הייתה מסגרת מצוינת. תוך כדי הלימודים במדרשה התחתנתי עם בעלי דוד, יהודי מלידה, וקבענו את מקומנו בישוב עפרה. נולדו לנו חמישה ילדים (יעל, שמעון, יואל, מיכאל ודניאל). אני עובדת במעון בישוב ושומחה מאוד לגור במקום קהילתי שידוע להכיל.

רות אני מתחברת מאוד לדמותה של רות, כי כמוה, הרגשתי חיבור חזק לעם היהודי. למרות שנעמי ביקשה ממנה לחזור אל בית אביה, היא התעקשה והמשיכה איתה, כי בליבה משהו משך אותה. גם אני, כמוה, נמשכתי ליהדות הנפלאה ולעם ישראל המיוחד.

נעמה בחרתי בשם נעמה כי התחברתי אליו, הציעו לי מספר שמות ובחרתי בנעמה. אהבתי את הצליל שלו והוא הרבה יותר יפה מהשם שהיה לי בילדות.

טיפ השינוי חייב לבוא מהלב ובלי שום פקפוק. צריך להיות שלמים עם התהליך שלקראתו הולכים. מניסיון אישי, ככל שאדם נמצא יותר בסביבה דתית, התהליך יהיה קל יותר.

אופטימיות זהירה אני נמצאת בשלב בחיים, שנורא טוב לי, אני שמחה על כך ומודה כל יום לקדוש ברוך הוא. אני גאה להיות שייכת לעם היהודי ואני חושבת שלמרות כל הבעיות שיש לנו לצער, מסביבנו ובתוכנו, אף על פי כן יש לנו עם מיוחד, עם עזרה הדדית וחיבור חזק בין אדם לאדם, ההיפך הגמור ממה שקורה בשווייץ. צריך להודות לקב"ה על כל מה שיש ואני מאחלת לעם ישראל שיבוא כבר המשיח.

התנדבתי במשך חודשיים בקיבוץ < כשחזרתי לשווייץ, היה לי רצון עז לחזור לישראל > זוכרת חיים שקטים ורגועים, אבל נפשי לא מצאה מנוחה < הגעתי בשנית לישראל ונכנסתי לתוכנית הגירור

שיחה גלוית לב עם נעמה מולה, שנולדה בשווייץ למשפחה נוצרית נורמטיבית, וכמו רות המואבייה, הרגישה משיכה חזקה ליהדות ולעם ישראל, עלתה לארץ, התגיירה ומודה כל יום לקב"ה

גזענות לדעתי, שווייץ היא המדינה הכי אנטישמית שיש. תמיד שמעתי את זה ברקע. כפי שצינתי קודם, כשראינו בטלוויזיה יהודי, אני זוכרת תגובות כמו: "תראו איך הוא נראה ואיך נראה האף שלו". כשהופיעו בתקשורת אנשים עם שמות משפחה כמו לוי ורונזנבוים, תמיד זיהינו שהם יהודים. בשטח לא היה משהו קיצוני במיוחד. בשווייץ שונאים יהודים בלב.

רקע נולדתי בשווייץ למשפחה נוצרית נורמטיבית לחלוטין, הורים ושלושה ילדים. אבי מנהל תעשייתי ואמי עקרת בית. גדלתי בעיירה בשם 'פראטל' הנמצאת בסמיכות לעיר באזל. חיי היו די רגילים: גן, בית ספר יסודי, תיכון ולאחר סיום הלימודים הלכתי ללמוד מקצוע, אסיסטנטית לרפואת שיניים. ברקע שמעתי על היהודים וכל פעם שהופיע יהודי בטלוויזיה או ברדיו, היו סביבי תגובות. זה סקרן אותי מאוד והתחלתי להתעניין בישראל וביהדות. כתוצאה מכך, החלטתי לבקר בישראל והתנדבתי במשך חודשיים בקיבוץ גבע. כשחזרתי לשווייץ, היה לי רצון עז לחזור לישראל. הלב שלי נמשך אליה כמו מגנט.

זיכרון ילדות בכל קיץ הייתי יוצאת עם חברותיי למחנה קיץ וטיילנו בהרים, בנוף קסום. אני זוכרת חיים שקטים ורגועים, אין מלחמות והכל נקי ומסודר. למעשה חלום... ולמרות כל זה, נפשי לא מצאה מנוחה והתחלתי בחיפושים עצמיים.

שינוי ראיתי מודעה בעיתון יהודי בשווייץ, שכתוב בה על משפחה בישראל, המתגוררת בתל-אביב ומחפשת או-פ. קפצתי על ההזדמנות והגעתי בשנית לישראל. כשנתיים שימשתי כאו-פר בבית משפחת שליין, אצל הוריו של ליאור (היום איש תקשורת מוביל), מתוך מטרה ללמד את הילדים שפה שנייה, גרמנית. משפחת שליין היא משפחה חילונית טיפוסית ללא כל קשר לדת. במקביל לעבודתי הלכתי ללמוד עברית באולפן ואמרתי לעצמי, שכל יהודי חייב קשר לדת, במיוחד בארץ. גברת שליין עזרה לי לברר על תהליכי גירור ונכנסתי לתוכנית הגירור.

רגע מכונן לא היה רגע אחד ש'נפל לי האסימון', כל התהליך היה איטי והתבשל לאורך זמן. הכל היה מתוכנן, בלי לחץ ובלי שליפות מהמותן. נכנסתי לתהליך בצורה מפוכחת באופן ברור ומושלם.

משפחה בכורה לאח ואחות. גדלתי לתוך משפחה נוצרית פרוטסטנטית ומסורתית המציינת חגים אך לא מעבר לכך. כשהחלטתי שאני נוסעת להתנדב בישראל, הוריי קיבלו את החלטתי בהבנה רבה, כמו שהיום צעירים רבים בארץ טסים לתאילנד ולהודו. זה לא היה חריג עבורם. אני זוכרת, שאמי שאלה למה דווקא לישראל ולא למדינה אחרת, אבל היא לא הקשתה. רק לאחר שעברתי את כל תהליך הגירור, סיפרתי למשפחתי את האמת ואת כוונותיי.

תגובה ראשונית הם למעשה, לא הבינו אותי כל-כך, לא הבינו את המשמעות בשינוי אורח החיים שלי. כשהם הבינו שאני לא צוחקת ושזה מתחיל להיות רציני, הם לא הבינו מדוע בחרתי בדרך הזו. אבל כפי שצינתי קודם, הוריי היו מאוד ליברליים כך שזה התקבל. עד היום אמא שלי שחיה בשווייץ, לא מבינה למה אני שומרת שבת וכשרות, הוריי חושבים שרק בישראל צריך לשמור על 'הכללים' וכשאני מבקרת בשווייץ, הם לא מבינים למה אני ממשיכה את אותו אורח החיים שאני מנהלת בארץ גם אצלם.

געגוע לא. בפירוש לא. אני לא סנטימנטאלית ורק מסתכלת קדימה. אני כבר יותר שנים חיה בישראל מהשנים שחייתי בשווייץ ואני מרגישה מחוברת לארץ כאילו נולדתי כיהודיה.

לו ולעיתים אנחנו נדרשות לעבוד על הרצון שלנו ולהתאימו לרצונו של מקום.

ומי שמצליחה במהלך הערנות הלילית שלה עוד להשחיל לימוד וליהנות ממנו, אשריה...

אני מאחלת לך, לי ולכל נשות ישראל, שהחג יעבור עלינו בטוב עם הרבה תורה לכן הזוג, עם הרבה שמחה בתפקידים שזכיתי למלא, ובלי הרגשות תסכול, כעס ועלבון. טיפ קטן ממני:

בטח יש לך איזה מתכון מעולה של עוגת גבינה, תכיני אותה ותכתבי עליה בגדול "שייך לאמא" וברגע של קושי (בטוח יהיה אחד כזה לפחות, זהו סופ"ש ארוך) תפנקי את עצמך.

מגיע לך חג שמח ונשי ■

ובאמת (אבל באמת!) שאין לי בעיה עם זה. חיבורו של הגבר לקב"ה עובר דרך העיון והפלפול וחיבורי לקב"ה, בלי כל התנצלות, עובר גם דרך הטיפול בזאטוטיי. אני לא כועסת על כך, אני לא מרגישה מקופחת, אני לא שונאת את החג בגלל זה.

אדרבה. זהו חג מקסים שמאפשר לכל אחד בדרכו להגיע לשיחה עם יוצר העולם.

ומזמן לימדתי את עצמי שלקום לילד בלילה זה לא עונש. זו זכות!

אני רוצה להזכיר לך, שבתורה הקדושה יש טיפ מאד חשוב לחיים, כדאי לאמץ אותו:

"לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג,א). לכל עניין יש הזמן המתאים לו ומעבר לכך, יש לי חידוש קטן על הפס', שגם לכל רצון, חפץ, יש את הזמן המתאים

ידוע במחזותינו כי יש מס' חגים, השייכים יותר למגזר הגברי: שמחת תורה, פורים ושבעות.

אנחנו עומדות על מפתנו של חג השבועות, שלמרות הטענה שציינתי לעיל, אני חושבת שהוא לא פחות נשי מגברי. הכיצד?

קודם כל, עניין הגישה. כל דבר שאאמין שיש לי זיקה כלפיו, אני בטוחה שהוא יחזיר לי יחס.

התורה ניתנה לכולנו בהר סיני, כזכור לך, ועל כן גם אני קשורה באיזשהו אופן לחג הזה.

עניין נוסף הוא הערנות. מנהג בישראל הוא, כי הגברים נשארים ערים כל ליל החג, ללמוד ולהעמיק בפניני התורה.

אחיותיי! גם אני נשארת ערה בלילה זה (ככלל לילה אחר בימות השנה...) ומטפלת במי שנזקק למוצץ, להחלפת טיטול, ליד מלטפת של אמא.

נפגש ב-חופ"ט רבות הבאה ואולי בע"ה מול בניינו המפואר של בית הבחירה...

ידועים כמו ר' חיים דוד סרציק, ר' חזקי סופר, החזן האגדי יוסי שוורץ, הרב יוסי שריד, ר' קובי הורביץ ועוד... כ 200 איש ואישה, נער ונערה, יצאו מגידרם בשירה ובריקודים, הקולות עלו וגברו ולרגע היה נראה שהמשיח גיע לבדוק שאולי כבר התחילה תחיית המתים... השיחות המרגשות של הרב יצחק לוי מוגש עציון והרב יוסי שריד ממבשרת ירושלים הביאו עומק ומבט רחב על ירושלים ונמשכו לתוך הלילה.

סיירנו והגענו לבית החושן שבהר הזיתים, ערכנו שם תצפית ושמענו שיעור מדהים מהרב יצחק לוי. קריאת התורה הרהוטה של הרב מנחם בן יעקב בקולו הצלול והמתוק נוכח הר הבית הייתה בלתי נשכחת והלבבות פעמו שעות נוספות...

אלפיים שנה ועוד 45... לא ראה הר הזיתים אירוע מרגש כזה...

לרגל 45 שנה לאיחוד ירושלים חגגנו חופשת תרבות מיוחדת ומרגשת בחסות גילוי דעת במלון שבע הקשתות שבמרום הר הזיתים. ביום שישי סיירנו ברובע היהודי בעקבות מפקד הרובע במלחמת השחרור - משה רוסנק ז"ל בהדרכת חתנו נתי מלחי. לאחר מכן התכנסנו לקבלת שבת מוזיקאלית והמשיכנו בתפילות שיצאו מהלבבות ובקעו למרומים. כאשר כל העת הר המוריה פרוס אל מול עינינו הדומעות מהתרגשות בעוד אנו צופים אל הנוף המדהים של ירושלים, העתיקה והחדשה, הנעימו והובילו את השירים והתפילות, זמרים ובעלי תפילה

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב.

תשובה לפרשת בהר: החרוז האחרון הוא "תנמור", כאמור בפרק כ"ה פסוק ד': "שדך לא תורע, וכרמך לא תנמור". הווכח: **שירה מדהלה, קרית עקרון**

תשובות מהשבוע שעבר
חידת השבוע

בפרשת "במדבר" משה מתבקש, למנות את העם, ולראות כמה יש? ומשה עושה את העבודה בעזרת נשיאי העדה! אנו גם מתוודעים לשמותיהם ולשמות אבותיהם - אך כשמגיעים לשבת לוי מלא ההוד מקבל משה הוראה אותם לא _____

המחיר: 20 שקלים
הלימה
10 ש"ח בלבד

המדור מוקדש ל: אסתי ברוקמן ועומר קליפר; אלומה פרוכטמן ויואב גרוס; שירי-תהילה מלכא ונתנאל בן אליהו; מאירה שר ודניאל ברג; עירא רוקח ובת שבע הזה; **שהתארסו בשבוע האחרון.** יאיר זינגר ובת-אל ביטון; יאיר יצחקי ויפית ניאזוב; שלום דימנט ואודליה נקי; **שהתחתנו בשבוע האחרון.** **ולכל אלו שעדיין מחפשים, שימצאו בקרוב!**

לאבי קנטרוביץ' ורעייתו
מזל טוב להולדת הנכדים התאומים
שתרו הרבה נחת ושמחה
משפחת גולדברג ומערכת גילוי דעת

BOAZPIC.CO.IL
054-4451191

בעז מוטס
צילום אירועים מקצועי

שאלה:

אני בחור בן 26 ויוצא עם בחורה כ-3 חודשים. היא בסדר גמור. חכמה, מוכשרת וטובה. אבל יש משהו במראה החיצוני שלה שמפריע לי. יש כאלה שזה יפריע להם ויש כאלה שלא. זה "פגם" שאם היא תרצה - יוכל להשתנות. בהתחלה זה הפריע לי מאוד ולאט לאט התרגלתי. אפשר לומר שכעת, זה כמעט לא מפריע לי ולפעמים אני לא שם לב לזה. הבעיה היא, שאם אני אחליט להתחתן אתה, יגידו עלי שהתפשרתי בבחירת בת הזוג שלי בגלל הפגם שיש במראה החיצוני שלה. אני כבר לא מרגיש שאני מתפשר. מה אני אמור לעשות במקרה כזה?

תשובה:

אתה מדבר על משהו שהפריע לך בעבר במראה החיצוני של הבחורה שאתה יוצא אתה. אתה גם חושש שאם תתחתן אתה, יגידו שהתפשרת בבחירת בת הזוג שלך, למרות שאתה אומר שאתה לא מרגיש שאתה מתפשר. אתה רוצה לדעת מה לעשות כן, שלא יחשבו שאתה מתפשר. אבל זאת לא השאלה. השאלה היא איזה משקל אתה נותן למה שאחרים יגידו עליך, לעומת מה שאתה חושב על עצמך?

טבעי הדבר, שנרצה שבני הזוג שלנו יהיו אנשים טובים, מוכשרים ויפים, כי באיזשהו מקום זה מראה משהו על עצמנו. כל בעל יאמר בגאווה, שאשתו סיימה בהצטיינות את התואר, כיוון שהצלחה שלה - זו הצלחה שלו. וכך גם אישה תרגיש לגבי בעלה. ההתנהגות של בני הזוג שלנו הדברים שהם עושים משקפים במידה מסוימת את עצמנו. מצד שני, אם הולכים עם החשיבה הזו עד הסוף, אנחנו מפילים מעמסה מאוד כבדה על בני זוגנו. במעשיהם הם צריכים לשקף גם את עצמם וגם את עצמנו.

לעומת זאת, אדם שמסוגל להעריך את עצמו ובטוח במקום שבו הוא נמצא - לא יחשוב "האם מה שאשתי עושה מעצים או מחליש את מעמדי בחברה", אלא יבחן את הדברים לגופו של עניין.

וכאן עולה שאלה נוספת - עד כמה אתה מעריך עצמך? עד כמה אתה צריך את אשתך לחיזוק מעמדך החברתי? ולכן נדרשת בחינה עצמית. אדם שלא מעריך מספיק את עצמו, צריך את אשתו שתהווה "שחקן חיזוק" למעמדו. וכל דבר שהיא עושה או לא - הוא

יחשוב: "מה יגידו עלי". הוא בעצם לא חי את עצמו אלא את הסביבה. הוא ירצה שהיא תעשה לאו דווקא את מה שהיא רוצה אלא, בראש וראשונה, הוא יבדוק איך זה ייראה בעיני החברה. בעיני רוחו, ככל שאשתו תצליח יותר, כך החברה תעריך אותו יותר ואם היא לא תצליח בדבר מסוים, הוא ירגיש שהחברה לא מעריכה אותו. זה יכול לבוא לידי ביטוי בבחירת מקום עבודה, לימודים, סגנון לבוש, וכדו'. לעומת זאת, אדם שמסוגל להעריך את עצמו ובטוח במקום שבו הוא נמצא - לא יחשוב "האם מה שאשתי עושה מעצים או מחליש את מעמדי בחברה", אלא יבחן את הדברים לגופו של עניין.

וכאן עולה שאלה נוספת - עד כמה אתה מעריך עצמך? עד כמה אתה צריך את אשתך לחיזוק מעמדך החברתי? ולכן נדרשת בחינה עצמית. אדם שלא מעריך מספיק את עצמו, צריך את אשתו שתהווה "שחקן חיזוק" למעמדו. וכל דבר שהיא עושה או לא - הוא

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

גילוי לב

אך בתי אהובתי, "ההצלה שלי"

כשנולדת, היית פלא בעיניי, תינוקת יפיפייה ואהובה.

משגדלת והפכת לנערה חברותית ואהובה על כולם, חשתי שלא ייתכן שאת באמת בתי, אני, שהייתי ילדה שמנה ומתבודדת, כיצד ייתכן?

גם היום, שהפערים בינינו נראים לפעמים גדולים, רציתי שתדעי, שאני תמיד מעריכה את הרגישות שלך והאהבה שלך לכולם, את ההצלחה של הבית במעשי החסד היומיומיים.

שלך, באהבה ללא גבול

אמא

זיכרונות

לחבר את החיים - לכבד את הזיכרון

חוברת זכרון בהתאמה אישית להנצחת יקירכם בבית העלמין

פרקי תהילים לפי אותיות השם
תמונות ופרקי זיכרון אישיים

לפרטים והזמנות: 050-7666992
www.zichronim.co.il

טיפ טיפה טיפים לבית

קוראים יקרים, המומחים של בתי אמנה ישמחו לענות לכל שאלה שלכם בנושאי תכנון, בניה, שיפוץ ושדרוג הבית

המעוניינים להתייעץ מוזמנים לשלוח שאלה למייל: gdaat@pisrael.co עבור "טיפ טיפה"

להגראו 120202 הא, א3 - 46 מהנדסים ב"א

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

עצרת אזכרה ותפילה מרכזית בתקיים ביום השנה של מורנו הגאון הראשון

הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

ביום חמישי כ"ד סיון תשע"ב, (14.06.12)

ברחבה בהר המנוחות בירושלים

והן א-ל כביר לא ימאס תפילת רבים.

לפרטים נוספים 02-6514399

פתרון החידה מהשבוע שעבר:

"מתוך ההפכה"

הזוכה בשבוע שעבר:

אביתר הכהן מנתיבות

חידת השבוע
סאלן און און

חידת השבוע

תורת חיים היא תורתנו, ובשנה האחרונה כל טועמיה זוכים לטעם מיוחד ממנה. בזכות רב הגבינות הקדוש כל פרשה זוכה להעמקה מיוחדת מפנימיות התורה וכל פסוק נלקח היישר - לעבודת השם שלנו. התדעו נוער יקה, **מיהו האיש ובאיזו סדרה מדובר, ואיזה כרך שבה הוא החדש ביותר?**

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שיגיע עם גליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמרות).

בחסות רשת התרבות היהודית

סופר עם

העלייה הרוסית היא:

1. השנה שבה זכו בשלב הפיינל פור ארבע נבחרות ממזרח אירופה
2. דור של עליה לאחר קריסת ברית המועצות
3. שם הקוד למשימה הסובייטית להגיע לחלל לפני ארצות הברית
4. המקומות בפרשת השבוע שנהגו בעלי קריאה ממוסקבה להפסיק

אותיות

הזוכה מהשבוע שעבר
נתנאל מרצבך
מהר חברון

שלחו את תשובתכם לדוא"ל yeladim@pisrael.com בין הפותרים נכונה יוגרלו חבילות מדבקות סופרעם

תורה-מן

מאת יוסי שחר פרק 13 קומיקס חגיגי!

הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

יום 49 לעומר הגיע ותורה-מן מתכוון לתצפתן תורה...

וואי! זה לא יציב...

הי, תורה-מן! למה אתה מרים הרץ?

כי קראת' במדרש שבמתן תורה הי' כפה על בני ישראל את הר סיני כג'ית...

לצפייה בסרקים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

כפיית הר כגינת

מצד אחד אמרו חז"ל שישראל קיבלו את התורה מרצון ומצד שני אמרו שה' כפה עליהם. איך זה מסתדר?

היר"ן הרב אשר וויס שאמנם הב קיבלו מרצון אלא שה' רצה למנוע שבעתיד יסענו אנשים "מה זן אשמתינו שדוד המדבר הסכים לקבל תורה? אנהנו לא רוצים!" לכן כפה הר כגינת, לרמוז שזו אינה התנדבות, אלא ציוו אלוכי שהוא הובה לעולם!

בהחלט!!!

אגב, אתה מגיע ללמוד אית' גמרא היום בצהריים, כן?

לכן רציתי לבדוק איך זה להרים הר...

תכלים, זה ממש כבד!

בשני הקרוב

מדרשת חברון
מדרשה ללימודי ארץ ישראל ויהדות

כנס מחקרי חברון השני

היכל התרבות בקרית ארבע-חברון

יום שני ז' סיון תשע"ב | 28.5.2012

בסיום הכנס יתקיים סיור מודרך במערת המכפלה

התכנסות ורישום החל מ-9:30

13:10 - 14:30 הפסקת צהריים:

ניתן לרכוש ארוחת צהרים במקום
למעוניינים יתקיים ביקור מודרך במוזיאון הארכיאולוגי "ארץ יהודה"

14:30 - 17:25 מושב שני:

מר יורם אלמכיאס מדרשת חברון
הגנה יהודית בחברון בשנים תרפ"ט ותרכ"ו

פרופ' עמוס פרומקין האוניברסיטה העברית והמרכז לחקר מערות
מערת טור-צפא והתפתחות קמר חברון

מר דביר רביב המחלקה ללימודי א"י וארכיאולוגיה, אוניברסיטת בר אילן
מניין הגיעו פליטי מערת טור-צפא שבמערב הר-חברון?

מר נעם ארנון היישוב היהודי בחברון ומדרשת חברון
ניתוח אדריכלי-היסטורי של המבנה שמעל מערת המכפלה

10:00 - 13:10 מושב ראשון:

מר מלאכי לוינגר ראש מועצת קרית ארבע-חברון
פתיחה ודברי ברכה

ד"ר מיכל בן יעקב מכללת אפרתה
על היישוב היהודי בחברון במאה ה"ט -
ולמה לא ישבו בו יהודים מערביים?

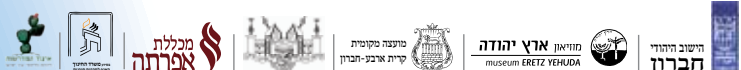
הגב' עצמונה וקסמן שבתאי
גלוי ונסתר מאחורי קניית הקרקעות בחברון
בראשית המאה ה-19 ע"י ר' חיים ישועה בג'איו

מר יהודה זיו חוקר ארץ ישראל וחבר וועדת השמות
"קרית ארבע היא חברון"

מר זאב ח' ארליך (זאבו) מנכ"ל וחוקר ארץ ישראל, עפרה
ברכת אל-קזזין שבחברון

דמי השתתפות בכנס - 70 ₪ לאדם • ארוחת צהרים בתשלום
ובהרשמה מראש • הסעות בתשלום מירושלים ומת"א

להרשמה: מדרשת חברון
02-9605215
midrasha@mhebron.org